



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 46. Epistola Imperatoris per Palladium missa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 431.

Damascenus, Dorotheus Marcianopolitanus, Alexander Hierapolitanus, Dexianus Seleuciensis, Fritilas Heracleensis, Himerius Nicomediensis, Helladius Tarsensis, Euterius Thyaneus, & Theodoretus Cyrensis. Hæc sunt Acta Pseudo-Synodi Orientalium, in qua accusationes vagæ receptæ, nullus testis interrogatus, nulli libelli examinati, & rei nec auditi, nec citati.

p. 601. 602.
Et p. 664.

Hanc Sententiam Ephesi non promulgarunt, nec quidquam Concilii Patribus de hoc facto in notitiam venit; sed eam Constantinopolim miserunt, additis ad Imperatorem, Principes Sorores, Clericos, Senatam, populumque epistolis, in quibus eadem contra Cyrillum, & Memnonem calumniæ repetuntur, sed modis diversis expositæ. Accusant eos, quod ad vim, ut ajunt, inferendam Nautarum Ægyptiorum, & agrestium Asianorum opera usu fuerint, & schedas ædibus illorum, quos invasuri erant, affixerint. Joannes Antiochenus dicit, S. Cyrillum biduo ante Sessionem celebratam sibi scripsisse, se a toto Concilio expectari.

p. 604.

§. XLVI.

Epistola Imperatoris per Palladium missa.

Interea a Candidiano missa relata Imperatori reddita fuerant, cujus animum malæ

malæ artes hujus viri præoccuparunt; Sæculum V.
 ergo Rescriptum per manus Magistriani, A. C. 431.
 cui nomen Palladius, misit. Magistriani
 dicebantur Magistri officiorum Ministri,
 alias Imperatoris Procuratores dicti. Re-
 scriptum, quod Palladius attulerat, nul-
 lum, & irritum pronuntiabat, quod Epis-
 coporum pars Ephesi technis, & sinistro
 affectu fecissent, nempe Depositionem
 Nestorii. *Hinc, inquiebat Imperator:*
donec Dogmata Religionis a toto Concilio
fuerint examinata, nosque aliquem miseri-
mus, qui de his, quæ acta sunt, cum Can-
didiano requirat, & motus Civiles com-
pescat, jubemus, ut Episcoporum, Epbesi
præsentium, nemo discedat; quamvis ve-
ro hoc nostrum mandatum ad eos continen-
dos sufficere oporteat, tamen Provinciarum
Rectoribus præcepimus, ut nullum exire
permittant. Hæc epistola tertio Kalen-
 das Julii, sub Antiochi Consulatu, scili-
 cet 29. Jun. an. 431. septima post Sessio-
 nem Concilii die, data est.

Conc. Eph.
c. 704.

Concilium, epistolam ferente eodem
 Palladio, Imperatori respondit, & de Co-
 mitis Candidiani fraude conquerens, di-
 cit, Comitis Candidiani artes occupasse
 animum Imperatoris, antequam rei veri-
 tatem lectione Actorum edoceri potuis-
 set, eundem hodieque causam esse, ne ve-
 ritas tota ad Principem perveniat; Jo-
 annem Antiochenum demum viginti, &

Conc. Eph.
p. 745.

Sæculum V.

A.C. 431.

uno diebus post elapsam diem, Concilio celebrando constitutam, advenisse. Subjungunt: *Majestatem tuam rogamus, ut Comitem Candidianum, quem Episcopi Concilii quinque sequantur, ad se revocet, ut de his, quæ gesta sunt, testimonium reddant, quippe illorum Episcoporum, qui fide defecerunt, ea est in dissimulandis suis erroribus astutia, ut aliquos Episcoporum perverterint, qui modo resipiscentes, damnato Nestorio, ad nos redierunt. Itaque Nestorio, & Joanni Antiocheno haud plures Episcopi, quam circa circiter triginta septem adhærent; quorum plerique idem eundem secuti sunt, quod sibi metipsis consilium criminum Judicium Concilii reformidarent. Horum Nomina ad Te mittimus, aliqui eorum sunt Hæretici Pelagiani, ab a pluribus jam annis depositi. Cæterum Concilio omnes totius Mundi Episcopi consentiunt; cum Episcopus Romanus cum Episcopis Africa in Persona piissimi Archiepiscopi Cyrilli interfuerit. (*)* Tempore

(*) Quæ initio hujus numeri dicta sunt, ostendunt, nullum aliud finiendis litibus in Ecclesia esse remedium, quam Caput visibile, nisi credere velimus, Ecclesiam, Christi Sponsam, non unam esse, sed multiplicem, cujus rei funesta videmus exempla in Ecclesiis Sueciæ, Germaniæ, Angliæ, Helvetiæ, Belgii, quæ nulla Communione, nullo Charitatis vinculo, unico veræ Christi Ecclesie signo

poris angustia non permittunt, ut mala Sæculum V.
 omnia, quæ nobis Comes Irenæus intulit, A. C. 431.
 describere possimus, si vero, quod poscimus,
 concedas, viri quinque, ad te ituri, omnia
 docebunt. Episcopi sumus, numero plus-
 quam ducenti, qui sententiam Depositi-
 nis contra Nestorium pronuntiavimus, to-
 to Occidente consentiente, pauci vero huic
 epistolæ, quamvis omnibus præsentibus,
 subscripsimus, quia Magistrianus Palladius
 discessum urget, & moram apponendis sin-
 gulorum signis negat. Post hæc Schis-
 maticorum nomina, haud plura quam
 triginta quatuor ponuntur.

Schismatici quoque suis partibus non
 defuere, sed per eundem Palladium ad
 Imperatorem dedere responsorias. Eo-
 rum epistola adulatione in Cæsarem, &
 in S. Cyrillum, Conciliumque calumniis
 repleta est. Sententiæ in Conciliabulo
 suo

Conc. Eph.
p. 705.

signo, uniuntur. Hic vero stabilita Romani Epis-
 copi in universam Ecclesiam Auctoritas demon-
 stratur. Quæro ex Protestante, an Concilium
 Ephesinum legitimum, & Catholicum fuisse cre-
 dat, vel non credat? si credit, cur Primatum, Se-
 dis Romanæ, quem tunc totus terrarum orbis
 Christianus agnovit, hodie rejicit? si non credit,
 quomodo verbis Christi sua constat veritas: &
Portæ inferi non prævalebunt? vel dicat, ubi Matth. 16.
 extiterit Ecclesia Catholica, si in Concilio Ephe-
 sino congregata non fuit? nisi forte ad pudendas
 Ecclesiæ invisibilis latebras confugiat?

Sæculum V. suo lata mentionem faciunt, Nestorii po
 A.C. 431. stulatum repetunt, ut unusquisque Me
 Concilium tropolitana duos solummodo suæ Provin
 Ephesinum. ciæ Episcopos secum haberet, dicentes
 sua ex parte plures non adesse. Quin
 quaginta esse Ægyptios, & Asianos, Mem
 noni subjectos, quadraginta; rursusque
 ex parte Cyrilli stare duodecim Hære
 cos Messalianos ex Pamphilia, præter alios
 Memnonis Socios, & quosdam Depositos
 & Excommunicatos; *ex his, inquitur
 consurgit hominum stupidorum turba, nu
 li rei præterquam excitando tumultui ido
 nea.* Interim verum est, ipsis quoque
 fatentibus, haud multo pauciores centum
 quinquaginta Episcopis contra Nestorium
 stetitisse. *Sperabamus, inquitur: fore, ut
 lectis Epistolis tuis saperent, & postquam
 recitatae fuere, ad Ecclesiam S. Joannis
 Apostoli processimus, Deo Gratias acturus
 & pro Tua Majestate deprecaturi, at ce
 ro, ubi nos venientes conspexerunt, clausu
 runt januas; precibus itaque foris per
 cussis, dum regredimur, neminem lædentes
 erumpens famulorum cohors, aliquos ex no
 bis ceperunt, aliis equos abstulerunt, alios
 plagas intulerunt, omnesque fustibus, &
 saxis in multum viæ persecuti sunt. Hoc
 insidias nobis Memnon diu ante paraverat
 non enim quemquam in Ecclesiis orare, aut
 de rebus Ecclesiæ tranquille deliberare po
 tiebatur. Quam ob rem, rogamus Te*

ut praepriis ista Civitate ejici jubeas Saeculum V.
A. C. 431.
hunc Tyrannum, a nobis depositum, atque,
quod timeat, ne scelera sua ad examen re-
vocentur, omnia perturbantem.

Epistola Memnonis, sub id tempus ad
Clericos Constantinopolitanos data, hu-
jus tumultus occasionem docet, causam-
que, cur Catholici, quod vim adhibuis-
sent, insimularentur. Episcopi illi, quos Sup. S. 49
Ep. Memn.
Concilium delegerat, ut Joanni Antio-
cheno obviam irent, cum pessime multa-
ti reversi essent, & querelam coram Con-
cilio exposuissent, excommunicatum edi-
xerunt, eique excommunicationis senten-
tiam significari jusserunt; quippe ad Con-
cilium relatum fuerat, in quadam Civi-
tatis Regione schediasma sine nomine, &
subscriptione fuisse affixum, in quo Sen-
tentia Joannis contra Cyrillum, Memno-
nem, & totum Concilium legebatur.
Quotidie etiam Joannes aures Senatorum
urbis Ephesinae, & Magistratum defati-
gabat, rogans, ut Decretum obtineret,
quo alius Episcopus in locum Memnonis
ordinaretur; verum contra ejus opinio-
nem factum, ut cives Ephesini, omnes
Catholici, Ecclesias insiderent, ibique
permanerent, ne Joannes, quod sibi pro-
positum habebat, exequi posset. Nihilo-
minus ad Ecclesiam S. Joannis Evangelistae
venit, postquam pronuntiari jusserat, se
illuc ad ordinandum Episcopum proces-
surum;

Sæculum V. furum; obstitit populus, & cum armatos
 A. C. 431. adduxisset, commota est Seditio, in qua
 aliqui illius Ecclesiæ pauperes tam male
 habiti, ut semimortuis similes jacerent.
 Hæc omnia ex epistola Memnonis disci-
 mus, qui sub finem Clericos urbis Con-
 stantinopolis rogat, ut ea, quæ a Joanne,
 & Sæctatoribus ejus per vim facta essent,
 vulgarent, & impetrare adlaborarent, ut
 Comites Candidianus, & Irenæus, tumultu-
 sientes, urbe Epheso discedere jube-
 rentur. Irenæus sponte sua abiit, quem
 Schismatici miserunt Constantinopolim,
 ut ibi fortius causam eorum ageret. Pro-
 ficiscenti aliam epistolam, aliaque relata
 commiserunt, in quibus easdem crimina-
 tiones in Cyrillum, & Memnonem reco-
 quebant, eoque collimabant, ut in aliam
 Civitatem Concilium transferretur. Hæc
 Conc. Ephes. p. 713. epistola Irenæo data, qua fidem facere
 posset, se a Nestorio, & Concilio ejus
 missum.

§. XLVII.

Legati Papæ adventant.

Conc. Ephes. p. 610. Inter hæc Legati Sanctæ Sedis Ephesum
 advenerunt, & sine dilatione secunda
 Concilii Sessio in Domo Episcopali Mem-
 nonis, secundum Romanos Sexto Idus Ju-
 lii, secundum Ægyptios decima sexta
 Epiphi, id est, decima Julii, eodem anno
 431. celebrata. S. Cyrillus, sicut antea,
 Locum